

РЕОРГАНІЗАЦІЯ ПІДПРИЄМСТВ ЯК СПОСІБ УПРАВЛІННЯ ДІЯЛЬНІСТЮ

Остапюк А.В., Полінкевич О.М.

Луцький національний технічний університет, м. Луцьк

Реорганізація – це добровільне чи вимушене припинення діяльності підприємства і зміна його організаційно-правової форми шляхом передачі його майна, прав та обов'язків правонаступникам. Реорганізація здійснюється з метою запобігання процедурі банкрутства, збереження потенціалу і основних засобів установи, відновлення ефективної діяльності [1].

За змістом способи реорганізації можуть бути об'єднувальні, розподільчі та реорганізація шляхом перетворення.

Різні способи реорганізації можуть бути застосовані не тільки щодо проблемних підприємств, а й до будь-яких, що функціонують нормально. У ході реорганізації підприємство може вирішувати такі типові проблеми: зміна організаційної структури; зміна складу учасників, а також організаційно-правової форми; входження до тих чи інших банківських груп; зміна наявних бізнес-процесів, технологічного процесу обслуговування клієнтів, менеджменту в цілому.

Підприємства, які внаслідок реорганізації шляхом злиття, приєднання, поділу, виділення припиняють свою діяльність як юридичні особи, виключаються з ЄДРПОУ. При реорганізації підприємства шляхом приєднання, перетворення вносяться відповідні зміни до статуту підприємства- правонаступника. При реорганізації підприємства шляхом виділення зі зменшенням статутного капіталу підприємства, що реорганізовується, вносяться відповідні зміни до статуту підприємства, що реорганізовується [2].

Отже, на сучасному етапі розвитку економіки процеси реорганізації є дуже актуальними. Різні форми реорганізації дають змогу не тільки укрупнити бізнес, але і укріпити свої позиції на українському ринку. У зв'язку з тим, що на здійснення реорганізації витрачаються менші грошові кошти, ніж на створення нових фінансових установ, у них з'являється більше можливостей для використання цих засобів в інвестування.

Враховуючи вищесказане, стратегічною метою реорганізації підприємств є підвищення надійності і стійкості промислової системи України й окремих підприємств, забезпечення капіталізації та стабільної роботи суб'єктів господарювання, захист інтересів кредиторів і вкладників, покращання фінансового стану підприємств.

1. Васильченко З.М. Комерційні банки: реструктуризація та реорганізація. Монографія. – К.: Кондор, 2004. – 528 с.

2. Пронін О.Ю. Особливості процесів злиття та поглинання у фінансово-банківському секторі // Фінанси України. – 2005. – № 8. – С. 106–122. 5. <http://www.aub.com.ua>.